

Davant la crisi, Estat propi i transformació social!

Els darrers mesos, hem pogut constatar de forma clara els límits de la via autonomista i les mancances que aquesta presenta de cara a avançar cap a l'alliberament nacional dels Països Catalans. En aquest sentit, han estat especialment simptomàtiques algunes qüestions que, poc després de tancar en fals el debat sobre el nou Estatut, ens han reafirmat en els nostres posicionaments: per una banda, la incapacitat d'obtenir un sistema de finançament que limiti significativament l'espoli fiscal i la dependència econòmica amb l'Estat espanyol, després de gairebé un any d'incompliment de terminis en la negociació; per altra banda, la impossibilitat d'avançar cap a un marc propi de relacions laborals, en aconseguir tan sols un traspàs de la gestió d'Inspecció de Treball, sense capacitat legislativa, com a tota millora en competències laborals prevista per l'Estatut; i, finalment, les dificultats afegides que la manca de recursos i competències han provocat a l'hora de fer front a l'actual crisi econòmica i social, que ha colpejat especialment les classes treballadores dels Països Catalans.

Aquesta incapacitat per desenvolupar-nos com a poble i gestionar les nostres pròpies eines i sobirania deriven del caràcter centralista dels estats espanyol i francès, que han estat incapaços d'acceptar la seva pluralitat nacional interna i de cedir la capacitat de decisió a la seva població i als països que la conformen. Igualment, aquestes estructures i l'opressió nacional que apliquen internament responen a uns interessos determinats de classe que tenen com a objectiu mantenir la unitat de mercat i de legislació laboral i econòmica neoliberal.

Davant d'aquesta situació, la resposta basada en perpetuar la política del peix al cove i un gradualisme permanent sense un objectiu clar es presenta erràtica i ja s'ha demostrat inútil. Per aquest motiu, des de la Intersindical-CSC apostem per resoldre aquest conflicte mitjançant l'exercici del dret a decidir i l'autodeterminació, amb el trasllat de la veu i la decisió als treballadors i treballadores i la cessió al poble de la sobirania que li pertany. En aquest procés, davant la impossibilitat d'edificar un projecte just i democràtic amb l'Estat espanyol, cal avançar decididament cap a la creació d'un estat català sobirà i social, cal acompanyar indestriablement el procés d'alliberament nacional amb el de transformació social, cal convertir les classes treballadores en protagonistes.

D'aquesta manera, en un moment que la crisi actual fa més visible les limitacions dels estats espanyol i francès i de l'actual model socioeconòmic, cal reforçar més que mai un sindicalisme nacional i de classe amb caràcter sociopolític i combatiu. És l'hora de refusar les vies mortes de l'autonomisme i el pactisme social encarregat de gestionar i institucionalitzar la precarietat. És el moment de contribuir a l'avenç del projecte nacional des dels centres de treball.

Com a classe treballadora i com a Països Catalans estem patint de forma agreujada una crisi que no hem provocat, ara ens toca construir l'alternativa!

Intersindical-CSC
11 de setembre de 2009